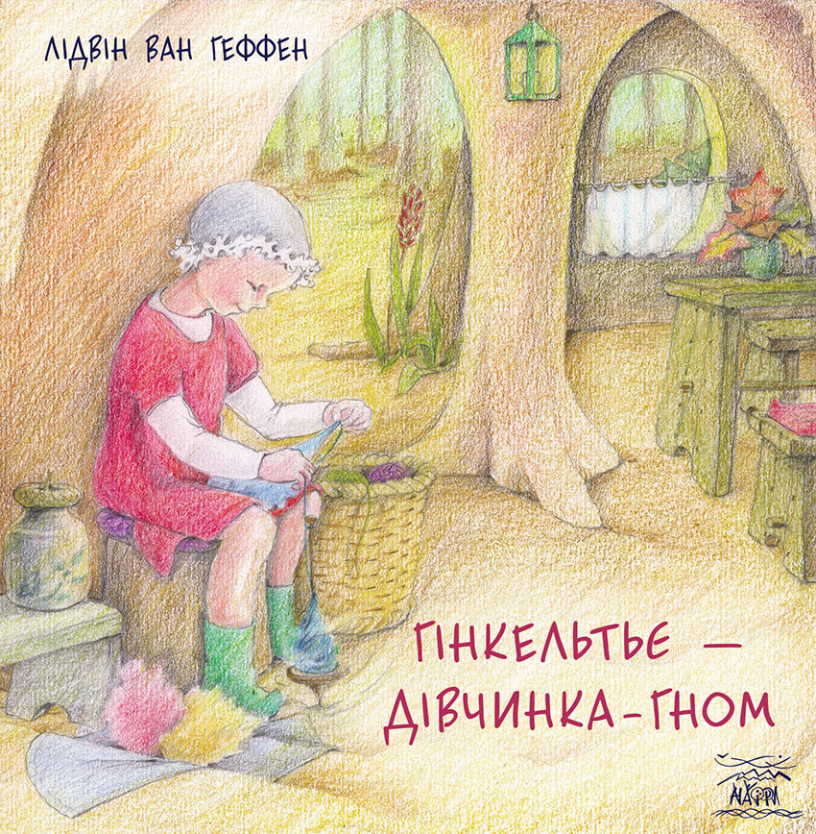

ЛІДВІН ВАН ГЕФФЕН

ГІНКЕЛЬТЪЕ —
ДІВЧИНКА-ГНОМ

ЛІДВІН ВАН ГЕФФЕН

ГІНКЕЛЬТЬЕ —
ДІВЧИНКА-ГНОМ

В переказі Остапа Семенова

Редакція українського тексту
Оксани Фіци

Малюнки авторки

Київ
NAIP
2021

Гінкельтьє солодко спала, ледь посопуючи своїм маленьким носиком. На вулиці було тихо. По листочках, які ще трималися на деревах, легенько мрячив дощик. Поривчастий вітер змушував шелестіти опале жовте листя.

Проте Гінкельтьє усього цього не чула. Вона міцно-міцно спала поруч зі своїми сімома братами-гномами.

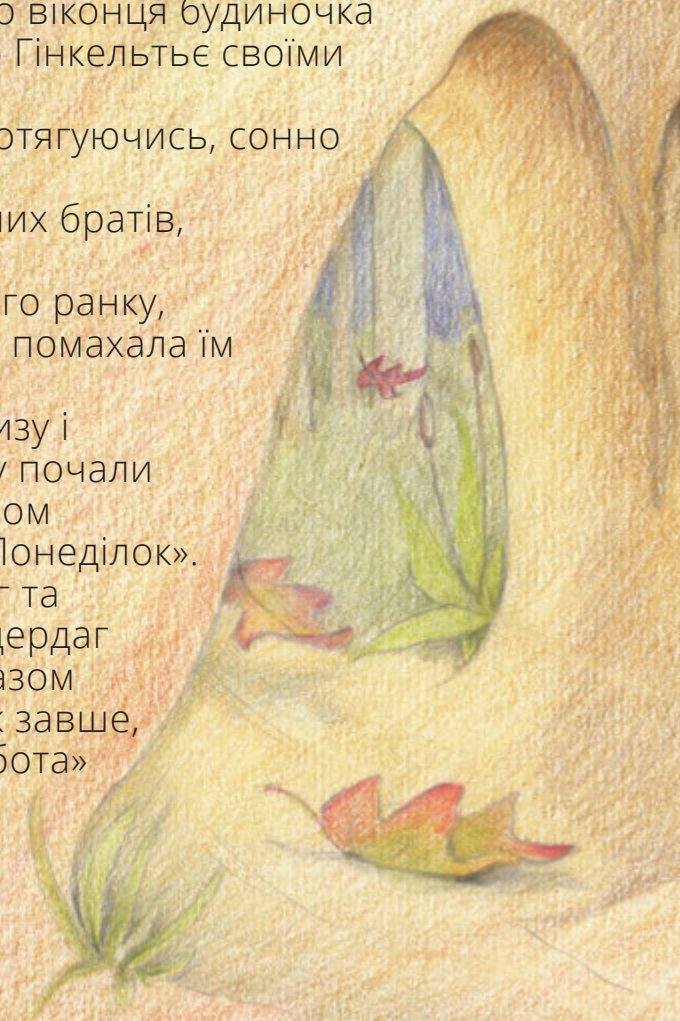
Аж ось крайнебо запалахкотіло, і яскраве сонечко з'явилося з-за обрію. Воно зазирнуло до круглого віконця будиночка гномів і почало ніжно лоскотати личко Гінкельтьє своїми промінчиками.

– Доброго ранку, любе сонечко! – потягуючись, сонно промовила Гінкельтьє.

Тихесенько пройшовши повз сплячих братів, Гінкельтьє підійшла до вікна.

– Доброго ранку, любий лісе! Доброго ранку, лісові мешканці! – Гінкельтьє привітно помахала їм своєю ручкою.

Гінкельтьє спустилася сходами донизу і заходилася готувати сніданок. Потроху почали прокидатися і її брати. Перший неквапом спустився Маандаг, чиє ім'я означає «Понеділок». За ним наввипередки прибігли Дінсдаг та Военсдаг – «Вівторок» і «Середа». Дондердаг вмовстився на спину Врійдагу, і вони разом також підійшли до столу. Останніми, як завше, прокинулися Затердаг та Зондаг – «Субота» й «Неділя». Коли усі нарешті зійшлися, Гінкельтьє поставила перед кожним із братів по цілій тарілці гарячої каші.

– Дивіться,
який гарний букет
я збрала з листочків, що
знайшла зранку на долівці!

– Так, Гінкельтьє, букет дуже гарний! –
одностайно погодилися усі семеро братів.

Після сніданку гноми пішли на роботу. Вони працювали в лісі. Була осінь, і братам потрібно було допомогти усім звірам підготуватися до зими. Гноми допомагали їм будувати барлоги, робити запаси на зиму, а також розчищали лісові стежки від каміння та галуззя.

Доки брати працювали в лісі, Гінкельтьє порядкувала в будиночку. Аби там завжди було тепло й затишно, вона підтримувала вогнище у каміні та прикрашала кімнатки.

Аж раптом Гінкельтьє стрепенулася і полишила усю роботу:
– Зовсім скоро осіннє свято Михаїла, а в мене досі не готові подарунки для моїх любих братиків! Що ж робити? Авжеж! Я піду до старого вівчаря, він саме продає різнокольорову вовну. З неї я й підготую подарунки для братів!

Кінець
безкоштовного
уривку. Щоби
читати далі,
придбайте, будь
ласка, повну
версію книги.